

Hayatını İslam'a adayan büyük şahsiyetler, büyük izler bırakmış müstesna insanlardır. Saadet Partisi Genel Başkanı iken "ulu çınarlar ayakta ölür" misali vefat eden, Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hocamız da, Yüce Allah ve Rasulü'nün çizgi ve istikametinde yürümüş, büyük izler bırakmış, geleceğe ışık tutmuş büyük bir şahsiyettir. Muhterem ve Merhum Erbakan Hocamız, "Hayat iman ve cihaddır" şuurunu hayatına nakşetmiş, mücahid ve zâhid bir şahsiyettir.

Sizlere Erbakan Hocamız'ın büyük izler bırakırken yaşadığı önemli, büyük dersler içeren bazı hatıralarını nakletmek istiyorum.

Eğitimci Yazar D. Ali Taşçı Bey, "ZİNDANDA DUYDUĞUM BİR SES" diye Milli Görüş hareketinin yeniden başladığı ilk günlere dair güzel bir yazı yazmıştı:

"Sevgili Hocam! Zaman bir yün yumağı gibi. Kimi ondan kazak örerek bir eser meydana getirir, kimi de bu yumağı hendekten aşağı yuvarlar; bir de bakar ki, elde avuçta ne yumak kalmış, ne de kazak var.

Yıl 1973... Rize Öğretmen Okulu'nda öğrenciyim. Kimliğimizi aradığımız yıllar: Buhranlar, hafakanlar, tüneller!.. Üstad Necip Fazıl'ı yeni tanıyorum. Onunla ilgili ne bulursam alıyorum ve okuyorum. Siyasî oluşumlarla da ilgileniyoruz. Çiçeği burnunda Millî Gazete'yi "gizli gizli" okuyoruz. "Millî Selamet Partisi"ni duyuyor ve izliyoruz. Partinin genel başkanı S. Arif Emre. Fakat esas genel başkanın Necmettin Erbakan olduğunu da biliyoruz. Ne var ki, Millî Nizam Partisi'nin kapatılmasıyla, onun genel başkanı olan Erbakan'ın yasaklı olduğunu duyuyoruz.

Hoca, karış karış Anadolu'yu dolaşüyor ve "Millî Görüş"ü anlatıyor. Biz de kendi çevremizde bir şeyler anlatmaya çalışıyoruz. - "Erbakan için profesör diyorlar; ilâhiyat profesörü mü?", - "Yok, makine profesörü!", - "Hadi canım sen de, makine profesöründen hiç böyle sağlam Müslüman çıkar mı?"

- "Ben gördüm gördüm; vallahi billahi, filan şehre gelmişti de öğle namazını kıldığına şahit oldum!", - "Sen Hürriyet gazetesini okumadın mı? Milli Selamet Partisi Genel Başkanı Süleyman Arif Emre'nin oğulları Hadi ve Sadi Emre, yılın asrın gençleri seçildiler!" Uzatmayalım, bu tür sözlerden bir kitap olmaz. Ama biz okuyoruz! Bizim kavgamız kendimizle, sağ-sol demeden kitap üstüne kitap deviriyoruz.

Bir haber: - "Erbakan Hoca filan gün Rize'ye geliyor. Ses Sineması'nda halka hitap edecek!" O gün okula gitmiyorum ve erkenden Ses Sineması'nın ön sıralarında yerimi alıyorum. O güne kadar da Hoca'yı hiç görmemişim. Heyecanla, salona Hoca'nın gelmesini bekliyoruz. Biraz sonra bir kıpırdanma ve ardından, "Mücahit Erbakan" sloganlarıyla Hoca sinema salonuna giriyor.

Uzun boylu, dolgun bir adam. Yüzünde, ışıkları kışkandıracak nur parlıyor. Tebessümü asla yapmacık değil. Sağa sola bakışlarında, kalbindeki mânânın fışkırdığını görüyorsunuz. Sonradan Rize milletvekili olacak olan Suudi Reşat Saruhan (merhum)'la sahneye çıkıyor. Selâmlama konuşmaları derken, Hoca mikrofonu eline alıyor. Hemen söze başlamıyor, bir radar gibi gözleriyle etrafı gözetliyor ve bomba patlıyor: - "Esselâmüaleyküm, Rizeli hemşehrilerim!"

Birdenbire salonda arı uğultusuna benzer bir ses duyuluyor! Yüzlerce kişi, sanki daha önceden anlaşılmışcasına, yüksek sesle ağlıyor. O anı anlatmak zor. Herkesin gözünden, gönlü boşalıyor! Herkesin gözünden tarihi kimliği boşanıyor. 16 Şubat 1950'de, ezan aslî sesiyle okununca, 18 yıldır ona hasret bekleyen insanların, gözyaşlarıyla kendilerini nasıl yerden yere vurduklarını büyüklerimizden dinlemiş ve okumuştuk.

Bir millet uyanıyordu. Kafesler kırılıyor, bülbüller güllere doğru uçmaya başlıyordu. Bu hiçkırıklar boşuna değildi, olamazdı. Ben o heyecanla evime koşuyorum, kalemi elime alıyorum ve "Zindanda Duyduğum Bir ses: Esselâmüaleyküm" başlığı altında uzunca ve coşkulu bir yazı yazıyorum ve doğru Millî Gazete'ye postalıyorum. Birkaç gün sonra bir de baktım ki, Millî Gazete, en son sayfasında benim yazımı yayınladı! Bu heyecan tatmadan anlaşılabilir!

Evet, Hoca, bir devri dönüştürdü... Millî Nizam hareketini tarih farklı yazacaktır... Dağlarda gözeleri yerin derinliklerine kaçmış pınarları, tekrar yeryüzüne çıkarıp ummanla birleştirme hareketiydi o. Ses Sineması'ndaki gözyaşları, "bahar"ın gelişini müjdeliyordu.

Kimse korkmasın ve ürkmesin. Pınarlar dirilticidir, seller öldürücü. Sellerin sesine ve coşkusuna aldanmamak gerek, aslolan pınarlarda ve insanlar pınarlara muhtaç..."

"BİZLERE 2. HUDEYBİYE'Yİ YAŞATTIN!.." Şakir Tarım Hocamız, Milli Gazete'de yazmıştı: Saadet Partisi Alanya Teşkilatı'ndan Serdar Kısa Bey, siyasi hatıraların konuşulduğu bir toplulukta şöyle bir anekdot nakletti:

Hac ziyaretimi yapıyordum. Mekke'de bulunduğum günlerde, Harem-i Şerif'te Diyanet İşleri eski Başkanı ve RP Gümüşhane Milletvekili Lütfi Doğan Hocam'ı gördüm. Namaz kılıyordu. Selam verince, yanına yaklaşıp kendimi tanıttım. "Sizinle biraz görüşebilir miyiz?" diye sordum. "Biraz daha namaz kılacağını" söyledi. Namazını tamamlayınca tekrar yaklaştım. Kendisini beklediğimi söyledim. Bir kenara çekildik.

Lütfi Hocam dedi ki: "Ali Oğuz Bey'in Milli Görüş çalışmalarına çok emeği geçti, bir Fatiha okuyalım." Okuduk. Sonra, Abdullah Tomba, Fehmi Cumalıoğlu ve şu an aklıma gelmeyen bazı vefat eden Milli Görüşçüler için de ayrı ayrı Fatihalar okuduk. Daha sonra da, ahirete göçmüş tüm Milli Görüşçüler için... Bana dedi ki: "Alanya'da da vefat eden Milli görüşçüler vardır, onlar için de okuyalım." Bir Fatiha da onlar için okuduk. Ve yine tüm Müslümanlar için dualar ettik.

Ben uzun süre yanından ayrılmayınca dedi ki: "- Serdar Bey! Mademki, bir şeyler dinlemek istiyorsun. Şu anda aklıma gelen bir hatıramı nakledeyim":

1974 yılında MSP olarak CHP ile koalisyon hükümetini kurmuştuk. Bazı arkadaşlar ve bazı İslami gruplar, sol bir parti ile hükümet kurmamızı istememişlerdi. Aslını sorarsanız, ben de böyle bir hükümeti istemiyordum. Ancak, birliğimizi korumak için ses çıkarmıyordum.

O zamanki hükümette Başbakan Yardımcısı olarak görev yapan Erbakan Hocamız beni aradı ve dedi ki: "- İstanbul'da, Ali Yakup Cenkçiler Hocaefendi hastalanmış, ziyaretine gidelim!.."

Gitmeyi kararlaştırdık.

Ali Yakup Cenkçiler Hoca, Mısır-Ezher Üniversitesi'nin Türkiye'den giden ilk talebelerindendi. Öğrenimini tamamlayınca, aynı okulda akademik çalışmaya başladı. Ezher Üniversitesi Kütüphane Müdürlüğü görevinde bulundu. Bütün eserlerin kataloglarını ezberlemişti. Ezher'de Hoca ve Öğretim Görevlisi olarak çalıştı. Hayatının sonuna doğru, biraz da kendi ülkesinde hizmet vermek düşüncesiyle Türkiye'ye gelmişti. Haseki'de ve İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde Öğretim Görevlisi statüsünde hocalık yapmıştı.

Erbakan Hocam'la İstanbul'a ulaşmış, orada yanımıza Emin Saraç Hoca'yı da alarak Ali Yakup Cenkçiler Hoca'nın evine gitmiştik. İçeri girdiğimizde, Cenkçiler Hoca bitkin bir vaziyette

yatıyordu. Bizi karşısında görünce yataktan fırladı ve dedi ki:

"- Gel, kardeşim Necmeddin!.. Seni alnından öpeyim!.. Sen, bu ülkede, bu güne kadar hiç hesaba alınmayan Müslümanların varlığını kabul ettirdin!.. Bizlere 2. Hudeybiye'yi yaşattın!.."

Ben, Erbakan Hoca'nın büyüklüğünü, koalisyon hükümeti kurarak yaptığımız işin önemini orada kavradım. Diyanet İşleri Başkanlığı yaptım. Pek çok Siyer kitabı okudum. Fakat yapılan çalışma ile Hudeybiye Barışı arasında bağlantı kuramamıştım."

Emre itaatin bereketinin en güzel örneği... Milli Selamet Partisi'nin kurucu Genel Başkanı Av. Süleyman Arif EMRE Beyefendi şöyle anlatıyor:

"Erbakan Hoca, emretmesini bildiği gibi itaat etmesini de biliyor. Milli Selamet Partisi döneminde Erbakan Hoca, Genel Başkan iken biz bu türlü meselelerde kendisine itaat ederdik. Benim Genel Başkanlığım döneminde de o bana itaat ediyordu."

MSP'ne iltihak ettikten bir süre sonra bir gün Erbakan Van'a gitmiş. Ertesi gün Van'da bütün köylerinde katılımıyla büyük miting hazırlığını yaparken Genel Başkan Süleyman Arif Emre Bey MSP'nin kapatılacağı haberini alıyor. Bu haber üzerine Erbakan'ı yıldırım telefonla arayarak Ankara'ya gelmesi gerektiğini bildiriyor. Erbakan, köylere haber edildiğini, otuz bin insanın toplanacağını, bu miting yapılması durumunda yalnızca Van'da değil bütün yurt sathında çok menfi durumların ortaya çıkacağını söylüyor ise de Süleyman Arif Emre Bey, Genel Başkan olarak durumu değerlendirdiğini, Ankara'daki işin Van'daki mitingten daha önemli olduğunu uçak varsa uçakla yoksa taksi ile gece gündüz demeden gelmesi gerektiğini izah ederek talimat veriyor. Bu talimat üzerine Erbakan Hoca talimata itaat üzere şöyle cevap veriyor: - "Peki öyleyse miting iptal edip hemen hareket ediyorum."

Erbakan Hocamız, Genel Başkan S. Arif Emre Bey'in talimatıyla Ankara'ya geldikten sonra Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri Sayın Nahid Paşa ile görüşüp MSP'nin yanlış isnadlarla kapatılmasını önüyor. Yanlış isnatlar şu: Kadir Mısıroğlu'na ait kasetlerin başına "Şimdi Milli Selamet Partisi Genel Başkanı Sayın Süleyman Emre konuşacak" sözünü eklemişler bu konuşmada da harf ve şapka inkılabına aykırı ifadeler yer aldığı için MSP'nin kapatılmasını istiyorlarmış...

"Erbakancı olanlar dışarı çıksın!"

Çok sevdiğim Yusuf Baykay Ağabey'i, Ramazan ayı öncesinde ziyarete gitmiştim.

Kendisi yıllardır Milli Görüş içerisinde mücadele eden yaşlı ilerlese de yüreği genç bir

büyüğümüz. Orada başından geçen bir hadiseyi aktarmıştı.

Milli Selamet Partisi döneminde Ankara'ya bir toplantıya giderler. İçerisi tıklım tıklım. Herkes Erbakan Hoca'yı dinlemek için pür dikkat göz gezdirirken Erbakan Hoca söze şöyle başlar:

- "Aranızda Milli Selamet Partili olan varsa dışarı çıksın!"

Ortalık derin bir şaşkınlık ve sessizliğe gömülür. Hoca bu sefer daha yüksek bir sesle:

- "Aranızda Erbakancı varsa dışarı çıksın!" der. İçeride bulunanlar ve Yusuf Baykay Ağabey şaşkınlık içerisinde Erbakan Hocayı dinlerken hoca tekrar seslenir:

- "Bizim davamız partilerin davası, Erbakan ve şahısların davası değildir. Biz bir inancın ve davanın temsilcileriyiz." diye söze devam eder.

Şeref bulduk efendim...

Malumunuz; 11 Mayıs 2003 tarihi Saadet Partimiz ve siyasi tarih bakımından çok önemlidir. Bu tarihte liderimiz Erbakan Hocamız'ı kısa bir süreliğine de olsa Saadet Partisi Genel Başkanı olarak seçmiştik.

Bu kongrede Muhterem Hocamız, siyasete yeni bir tasnif getirmiştir. "Bundan sonra Türk siyasetinde Sağ - Sol ayrımı bitmiştir. Milli görüş ile Gayri milli, işbirlikçi görüş sahiplerinin ayrışması vardır" demişti. Son 5 yılda yaşadıklarımız bu sözün ne kadar haklı olduğunu bir kez daha göstermiştir.

İşte bu kongrenin hemen akabinde yaşanan bir olay bizim kendimize ve davamıza bakışımızı açık ve net olarak şekillendirmektedir : "Kongreden hemen sonra Ankara il Başkanlığı konferans salonunda ilk büyük toplantı yapılmaktadır. Süleyman Arif Emre Ağabeyimiz, Muhterem Liderimiz Erbakan Hocamız'a mikrofonu arz ederken şöyle dedi:

"Davamız bugün Erbakan ile şeref buldu". Bu söz üzerine Hocamız, Arif Emre Bey' in önündeki mikrofonu kaparcasına kendine doğru çekti ve başka bir söz söylemeden herkese ibret olması gereken şu sözünü söyledi: "Arif bey' in dili sürçtü. Kimse davaya şeref veremez. Ancak bu dava ile şeref bulunur."

Evet, "kimse bu davaya şeref veremez. Ancak bu dava ile şeref bulunur" sözü alelade bir ağızdan çıkmış değildir. Bu davanın anası mesabesindeki bir Lider tarafından söylenmiştir. Mühim olan bu hak davaya son nefese kadar sadakatle ve samimiyetle hizmet edebilmektir.

“Sevdası Türkiye” olan, Milli Görüş’e inanmış, bu dava ile şeref bulmuş olan yiğitler, inandığının peşinden gitmeyi sürdürecektir. Kıyamete kadar...

Biliyoruz ki, “bu yol uzundur, geçidi yoktur, menzili çoktur, derin sular var.” Kendi köklerimize bağlı kalarak,sadece Allah rızası için ihlas ve samimiyetle, gece gündüz çalışarak, ömrünüzü adadığınız ve insanlığa hediye ettiğiniz iki dünya saadetinin mutluluk reçetesi, Milli Görüş Projesi’ne, Saadet Partisi’ne, Anadolu Gençliğe-Milli Gençliğe bugünden daha fazla sahip çıkmak, itaat etmek, hizmetle şereflenmek, talimatlarınıza uymak, sevgi ve adalet temelli yeni bir dünyanın kurulması için cihad edip koşturmak, boynumuzun borcudur, Hocam.

Vefatlarının sene-i devriyesinde, çok ama çok özlediğimiz Muhterem Hocamız’a,Rabbimiz’den rahmet diliyoruz. Rabbimiz, Rasulü’nün sancağı altında, Hocamız’la beraber olacak şuuru ve çalışmaları bizlere nasib etsin. Amin. Hamd olsun alemlerin Rabbi olan Allah’a.